

”رۆمانی بەردینهی رۆمان“ له سه ر بناغهی حه قایه ت و به ی تان“

خویندنه وه یه کی رۆمانی «بهردینه»

موراد ئه عزمی

(شنق)

و ئۆلافسۆن) پێیان وایه که میژوو له هه ناو و زاتی خۆیدا خاوه نی ته واوی تایبه تمه ندیه کانی گێرانه وه یه . له به رانه ردا، تا قمیکه دی (بۆ نمونه هایدین وایت و وه ن بۆت) ده لێن که میژوو پێک گێرانه وه نییه و له گۆتاییدا به که ره سه ته و ما که ی گێرانه وه و داستا ن بارگاوییه و ئه وه نو سه ری (گێرانه وه ناس) ه که بۆی هه یه ئه و ما که خاوانه به مه نتیقی گێرانه وه و زه مینه ی داستانی، بکاته رۆمان . که ره سه ته و زه مینه ی وه ک (شێوازی گێرانه وه / دیالۆگ / پلات / راپوێژ / ناوه پۆک / دا رشتنی که سایه تی / شوین - کات / بابه ت).

له زما نی کور دیشدا، تیرمی گێرانه وه له په گی (گێرانه و پاشگری لکاوی دووپات و دووباره بوونه وه ی (هوه) پێک دێت . له تیرمی کور دی (په وایه ت)، و اتا (گێرانه وه) دا، دووباره گوتنه وه (بازگویی) خۆی مه لاس داوه . و اتا گێرانه وه، له هه ناوی خۆیدا میژوو

«... ئه و وه خته ی ژان له سه ر به رد ئه پوێ...»
شێرکۆ بیکه س، ده ره بنه دی په پووله

له گێرانه وه ناسیدا، له حاند گێرانه وه ی میژوو، ما که کانی داستانی و لایه نی هونه ری، له سه ر پێوه ستاریک، له میژووی نا ره واییه وه، هه تا میژووی په واییه و رۆمانی میژوویی و تا ده گاته چی پۆک و رۆمان، له زیاده ده دن، و اتا سه ریکی ئه و پێوه ستاره ده قی میژوویی په هایه و سه ری دیکه ی چی پۆک و رۆمانی پووت . له و نیوانه دا، رۆمانی میژوویی له دۆخیکی به ینا به ینیدا وه ستا وه . و اتا ئه وه نده ی پشت ئه ستوو ره به ما که کانی میژوویی، ئه وه نده ش ته یاره به ما که ی گێرانه وه ی ئه ده بی و زه مینه سازی په واییه . چه ندان بۆ چوونی جوودا له گێرانه وه ناسیدا هه یه، سه باره ت به میژوو و گێرانه وه . به گشتی ده کرێ ئه و پوانگانه له دوو ده سه تدا کۆ که یه وه . ده سه ته یه ک (وه ک گالی

سەید قادر ھیدایەتی

کەس نییە چەکانی وەرگری
خان دەپرسی: ئەوھە کێیە؟
خان، ئەوھە زەرەتی خدری

سواریک ھاتووھ لەبۆ گەشتی
بەویە سوورپەتی بەھەشتی
خان دەپرسی: ئەوھە کێیە؟
ئەوھە وەیسە ماھیدەشتی

سواریک ھاتووھ لە کارخانە
بەویە سوورپەتی ئیمانە
خان دەپرسی: ئەوھە کێیە؟
خان، شیخ عەبدولقادری گیلانی

سواریک ھاتووھ ھونەرماندە
ئەسپایی دەعوایە پەندە
خان دەپرسی: ئەوھە کێیە؟
خان، ئەوھە شامی نەخشەبەندە

سواریک ھاتووھ ئەسپە تازە
مەل بە قەتلا پەر لە ئەنگازە
خان دەپرسی: ئەوھە کێیە؟
خان، ئەوھە ش سولتان سەعدی وەقازە

و پابوردووی ھەلگرتووھ، ھەرچی کە بمانھوێ
ببگێرین، بەر لە گێرانیھە بووھە مێژوو،
مێژوو لە ھەناویدا بە گێرانیھە بارگایە.
لەناوھەدا، چەلی وایە بارودۆخی کۆمەڵایەتی و
مێژوو و جوغرافیای تایبەتی نەتەوھەیک، ھەندیک
دیاردە دیش دەھینیتە ناو ئەو کایە دوو
قۆلییە (مێژوو/ گێرانیھە). بۆ نموونە، برەو و
وزە ئەدەبی زارەکی، دەتوانیت دەوری فاکتەری
سێیەم بگێریت لە نێوان دوو فاکتەرەکی
گۆرین و دانوستان و ئالووێرە کە تووشی گۆران
بکات و پۆلێنە کە تیک بدات، بە تایبەتی کاتێ
ئەدەبی شەفاهی (زارەکی) و فۆلکلۆر، پەروایەتی
پووداویکی مێژوویی بیت، ئەو دەم دیاردە
سێیەم لە نێوان مێژوو و گێرانیھە داستانیدا
دەور دەگێریت کە ھەم مێژوو دەگێریتەوھ و ھەم
بە ماکە سەرھەکیەکانی گێرانیھە و ھەقیقەت
(زمان، دارشتنی شانۆ و کەسایەتی، دیالۆگ)
دەوڵەماندە. بەیتی دەم دەپێک ئەو دیاردە
سێیەمە کە لە نێوان مێژوو و گێرانیھەدا،
وھە قەڵەیک، بەرز و بە ھەیبەت، پراوەستاوھ.
بەیتی دەم، خەریکە مێژوو دەگێریتەوھ،
بەلام نەک مێژووی پووت و گێرانیھە پێک،
بەلکۆ لەسەر بەستینی ھەرکام لە پوودا و
بەسەرھاتەکانی دەم، ویست و ئارەزوو مەیل
و ئارمانجە وەدی نەھاتووھەکانی مەژوکی کورد،
لە زمان بەیت بێژانی گێرەپەوھە پشتاوپیشت،
ھەلقولۆ لە نەستی گشتی مەژوکی کورد،
تێترینجاوھە ھەناوی گێرانیھەوھ. واقیع و
خەیاڵ، بە بێ ھیچ سنووریک تیک چەرژاون و
لێک ھەلواردنیا زۆر ئەستەمە. سەرنج بەدینە
بەشیک لە بەیتی دەم، لە کتێبی شیوھەزاری
موکری (ئۆسکارمان) ھوھ:

» ... سواریک ھاتووھ بەنادری

سه‌لاح شۆرپان دەست دا چه‌کان
 ده‌گه‌ل سه‌فی ده‌مه‌له‌کان
 دیت گوڤه‌ی شیخی باله‌کان
 خان به‌خه‌زایه‌مه‌شغوول
 هات‌عه‌شه‌رپه‌ی ده‌موبه‌شه‌رپه
 هه‌مزه و هه‌باس و هه‌یده‌ره
 ده‌گه‌ل مه‌قلووبی په‌ر به‌سه‌ره
 ئالاجی سولتان سه‌مه‌ره
 با بئ ئالای نه‌بییه
 حه‌وت تیپی تیک په‌راندییه
 خان ده‌پرسن: ئه‌وه‌هه‌ کێیه؟
 کۆرژنن حه‌زهرتی عه‌لییه
 با بئ به‌یداغی پیغه‌مبه‌ری
 هه‌مزه بئ ده‌گه‌ل عومبه‌ری
 بئ خالیدی ئیبنی وه‌لی...»

ئه‌وه‌ گێڕانه‌وه‌ی پوودای دهممه‌، ئه‌و محه‌ل
 که‌ سه‌رداران‌ی سپای کورد و پشتیوانیکاری
 کورد، به‌ ئالوه‌ له‌ پیشاوپیشی سپا، به‌ره‌و
 گوڤه‌پانی شه‌ر و شکاندنی نه‌یاران و یاریده‌ی
 خانی دمدم، وه‌رپێ که‌وتوون و له‌ دوور و نزیک
 قه‌لا، یه‌ک ده‌گرنه‌وه‌. به‌یتبێژ، ئه‌و چرکه‌ساته
 حه‌ماسییه‌هه‌روا ساده‌ و وه‌ک میژوو خۆی
 ناگێرپته‌وه‌ و به‌ شیوازیکی هێمایی، هه‌رچی
 سه‌ردار و قاره‌مانی نه‌ته‌وه‌یی و ئایینی له
 میژووی دوور و نزیک کوردی بسلماندا هه‌یه
 (حه‌زهرتی خدر/ شیخ‌عه‌بدولقادی گه‌یلانی/
 شاه‌ی نه‌خشبه‌ند/ شیخی باله‌کان/ عه‌شه‌رپه‌ی
 موبه‌ششه‌رپه‌/ هه‌مزه‌و هه‌باس و هه‌یده‌ر/ نه‌بی
 و پیغه‌مبه‌ر/ خالیدی ئیبنی وه‌لی)، لێیان
 ده‌گێرپته‌وه‌ بۆ ئه‌و گوڤه‌پانه‌ ئه‌سته‌مه‌ و له
 واقیعه‌دا په‌نایان ده‌باته‌به‌ری بۆ سه‌رکه‌وتنی
 خان و قه‌لانشینان. ئه‌وه‌ له‌ حالیکه‌دا یه‌که‌

پووداو به‌ر له‌مه‌ پووی داوه‌ و کورد شکاوه‌،
 ئیتر ئه‌گه‌ری گۆپانی ئه‌و چاره‌نووسه‌ حه‌تمی
 نییه‌، به‌لام به‌یتبێژی کورد، ئه‌و مه‌یل و
 ویست و ئاره‌زووه‌ نه‌یتی و ده‌روونییه‌ی نه‌ستی
 گشتیی، بۆ سه‌رکه‌وتن و نه‌شکان، ئاوا تیکه‌ل
 به‌ میژووی پووی داو ده‌کات.

به‌یتی دمدم، به‌پوونی، جیاوازترین به‌یتی
 ئه‌ده‌بی فۆلکلۆری کوردییه‌. ناوه‌پۆکی زۆربه‌ی
 به‌یته‌کانی دیکه‌ی کورد، یان پۆمانسییانه‌ن،
 یان تراژیک، یان حه‌ماسی (پاله‌وانی)، وه‌ک
 (لاس و خه‌زأل/ سیوه‌خان/ مه‌م و زین/...)،
 که‌ به‌ده‌وریه‌ک دوو، یان چه‌ند که‌سایه‌تی، یان
 ئه‌وپه‌رپی تایفه‌ و عه‌شیره‌تیکدا هه‌لده‌سوورپیت،
 که‌چی دمدم، گێڕانه‌وه‌ی (پۆمانسییانه‌/
 تراژیک/ حه‌ماسی) نه‌ته‌وه‌یه‌که‌، له‌سه‌ر بنه‌مای
 میژوویه‌کی پووی داو و ئه‌زموونکراوی مرۆفی
 کورد، که‌ تا ئیستاش به‌رده‌وام به‌سه‌ری
 ده‌کاته‌وه‌، به‌هه‌موو لایه‌نه‌کانی سه‌رکه‌وتن و
 خیانه‌ت و شکستی.

هه‌لبێژاردنی تیمی به‌یتی دمدم و ئه‌م پاژه‌ی
 میژووی کورد، بۆ خولقاندنی ده‌قیک له‌ گوین
 پۆمان، ئاگاداری و وشایارییه‌کی ناسنامه‌ی
 میژوویی گه‌ره‌که‌، به‌ر له‌مه‌ش چه‌ند که‌سی
 دی ئه‌و پووداوه‌ میژوویییه‌یان وه‌ک ناوه‌رۆک بۆ
 خولقاندنی پۆمان هه‌لبێژاردووه‌. کاتێ عه‌ره‌ب
 شه‌مۆ (شامیلۆف) (۱۸۹۷ - ۱۹۷۸) سالی
 ۱۹۶۶ی زاینی، قه‌لای دمدمی کرده‌ هه‌ویتی
 پۆمانیکی کوردی کرمانجی به‌ پیتی سلاقی
 (پووسی) له‌ یه‌ریقان. زه‌مینه‌سازییه‌کانی
 گێڕانه‌وه‌شی له‌و په‌وایه‌ته‌دا ده‌کارکرد و به‌ له‌و نیک
 یه‌که‌م پۆمانی میژوویی کوردی له‌سه‌ر بنه‌مای
 پوودای دمدم خولقاند، که‌ دواتر م. شوکر
 مسته‌فا کردییه‌ کوردی ناوه‌پاست و (م. هیمن)

يش پيشه كيبه كى تيروته سەلى لەسەر نووسى . زووتر، (مستەفا سەلى كەرىم) پيبه سەكى بۆ شانق لە سالى ۱۹۶۱، لە كوردستانى باشوور بە نيوى (شەهيدانى قەلاى دىمدم) نووسىبوو . (*) نەسرین جەعفەرىش سالى ۱۳۷۷ى كۆچى، ئەم پووداوه ميژووييهى كردۆته هەويى پۆمانى (بەلەندونەوى) و بەسەرھاتى تراژىك - ھەماسى خانى لە پ زېرىن و دەورووبەرانى بە زمانى تايبەتى خۆى بۆمانى گىپراوه تەوه . بەلام جياوازييه كى بەرچاوى فۆرمىك لە گىپراوه وەكانى عەرەب شەمۆ و نەسرین جەعفەرى، بە نىسبەت سەيد قادر ھيدايەتى لە (بەردىنە) دا ھەيه . ھەرتك پۆمانەكانى عەرەبى شەمۆ و نەسرین جەعفەرى، بە پى تىۆرييه كانى گىپراوه وەناسى (گالى و ئۆلافسۆن)، ھەر لە زەرفىيه تەكانى ميژوو وەك گىپراوه وەيان كەلك وەرگىراوه و لە گىپراوه وەكانىندا، لايەنى داستانى و ھونەرى و زەمىنە سازىيه كى ئەدەبىيان تۆختر كردوو تەوه، بەلام (بەردىنە) پۆمانى سەيد قادر ھيدايەتى پىك نمونەى داھىتانى دەقى ئەدەبىيه بە پى كەرەستە خاوەكانى ميژوو، ھەر وەك (ھايدىن وايت و ھەن بۆت) لە تىۆرييه كەياندا باسى دەكەن . پۆمانى (بەردىنە)، توخمەكانى پووداوى ميژوويى دىمدم، وەك كارەكتەرە ناسراو و سەرەكى و پەراويزى و لاوھى كيبه كانى پووداوه كە، جوغرافىا و دەقەرى پووداوى و زمان و زاراوى خەلكى ئەم دەقەرە و ئەدەبى شەفاهى و گىپراوه وەى زارەكى پووداوه كە، دەكاتە كەرەستەى خاوى دەقەك دەخولقەينىت كە خاوەنى گىپراوه وە زمان و دەنگى تايبەت بە خۆيهتى و لە ھىچ دەقەكى ئەدەبى و پەوايى و ميژوويى دىكە ناچىت . لەو دەقەدا، گىپراوه وە لە كۆتايى پووداوه وە دەست پى دەكات و دەكاتە وە سەرھەتاي دەق،

واتا شەك و ئۆلگوى سەرەكى گىپراوه وە بازەنبيە، لە بەرانبەر خشتە و ئۆلگوى خەتتى كە لە قۇناغىكى زەمانى پرا دەست پى دەكات و دەچىتە پيش تا دەكاتە قۇناغىكى دىكەى زەمانى، وەك زۆربەى پۆمانەكانى كلاسيك .

بە دريژايى دەق، دوو كەسى پەراويزى وەك كاراكتەرى سەرەكى بەرچەستە دەكرىنە وە پەوايەت بە دەورىاندا دەتەنرىت . زمان و پراويزى دەقەرى قەلاى دىمدم، واتا نىوانى پۆزاوى گۆلى ورمى و شنۆين، دەبىتە كەرەستەى سەرەكى خولقاندنى زمانى گىپراوه وە فۆرمى ھەقايەت و بەيت و ھىرانانىش دەبنە كەرەستەى خاوى بۆ فۆرم و قالبى دەق .

ھەلبەت ئەو شىۆازەى ئەم وتارە، تاقانە شىۆاز نىيە بۆ خويندنە وەى پۆمانى (بەردىنە)، شىۆازى ئوستوورەناسى، پوانگەيەكى دىكەيە بۆ ئەو كارە . ئوستوورەى مرۆفى كورد (وەك خانى لەپ زېرىن، گودروون، يان شارى و...) يان ئوستوورەى خودى قەلا، ئوستوورەى شارى شنۆ، يان تەنانەت ئوستوورەى چەمكى وەك شكست و خيانەت، ئەو دەروويانەن كە پىگا دەدەن بە شىۆەى ئوستوورەناسانە دەقيان پى بخويىنە وە . پوانگەى زمان ناسانە و دۆزىنە وەى پەگەزەكانى زمانى و پىزمانى لە ھەناوى پستە و گوزارەى دەقدا، باسيكى تيروته سەل و سەربەخۆى دەوى .

ليرەدا دەبەرداين بە كەلك وەرگرتن لە تيۆرييه كانى گىپراوه وەناسى، باسى ئەو بابەتە بكەين كە بە چ شىۆاز و زەمىنە سازىيه كى گىپراوه وەى، لە ھەناوى ميژوو و بەيت و ھەقايەتەن، پۆمانىك دەخولقەيت .

* * *

سەرھتای دەق ئاوا دەست پێ دەکات:
 «کەونەکی کەونە دنیایی، کاولەکی کاولە
 دنیایی،... بۆ کەس نەبووی و بۆ کەس
 نەمای...» (بەردینە. ل ۷)

له بهیتی گەلۆدا، ئاوا دێ:

«... ئای گەلۆ ئەمن سەرم دیشی، دلی من
 غەریب و غەریبە مالی ئەو دەکاتە تەگبیر و
 پایی... ئای خەمی له دلم... ئەو دێ و پادەبرئ
 سەیرانان دەدا لەسەر ئەو کاولە دنیایی...»
 (چیرۆک و بەیتی کوردی. عەزیز شاروخ. بە
 دەنگی حەمەدی ئاغای. ل ۲۷ و ۲۸)

واتا دەق بە زمانی نزیک له گەلۆ دەست
 پێ دەکات. پاری (وگێر/ بگێر/ گێر/ پەر/ و)
 کەسایەتییهکی لاهەکی پووداوی دەمە.
 گودروونی کورپی گودروون، کە باوکی یەک له
 جەنگاوەرانی خانی لەپ زێرین بوو وەختی
 خۆی، خۆی ئاوا دەناسی: نیت:

«له لای مەخلوقی گوندی گودروون نیمە،
 له لای ئەوان (فەقی بەیتانم). بەسەرھات و
 سەربەھوردی خۆم بۆ ئەوان نەگوتییە...»
 (بەردینە. ل ۸)

گێر/ پەر/ و بە زەمینەسازییەکی ئەوپەر
 داستانی، خەریکە پیمان دەلێت کە بەتەمایە
 سەربەھوردیکمان بۆ بگێر/ پەر/ و، ئەویش بە
 زمانی بەیتان.

له بەشی دووھەدا، وەگێر/ باسی دایکی و
 گێر/ پەر/ وە لەقەبەتی پالەوانیک دەکات له لایەن
 دایکییەو:

«... شەویک دایکم قایەتیکی گێر/ پەر/ و،
 پالەوانیکی تێدا، سنگ پان، کەللەشیر و گوست
 کاریتە... تەریدان و زالمانی دەبەتلاندن.»
 (بەردینە. ل ۱۱)

لێرە بەدواوە کە زمانی حەقایت، بە
 تیکەلای پاری (وگێر/ پەر/ و) بەیتان دەست پێ دەکات،
 فۆرمی گێر/ پەر/ و (گێر/ پەر/ و لە هەناوی گێر/ پەر/ و)
 دێتە کایە، واتا فۆرمیکی نزیک له (هەزارویەک
 شەو). دایکی گودروون دەبیتە شارزاد و
 گودروون و ئیمەی خوینەر دەبینە پاشای
 چاوەروانی دەوام و کۆتایی حەقایت. هەر شەو
 و بەشیکی دەگێر/ پەر/ و و ئەوێ دی دەھێلێتەو
 بۆ شەوی دی و ئاوا بە داھێلان (تەعلیق) - شەو
 بۆ بەدواداچوونی پوودا و بەسەرھاتەکان پامان
 دەکیشیت. له هەناوی ئەو حەقایتانە دایکی
 گودروون، کە دەکاتە گێر/ پەر/ و قایەتی شارئ
 و بەنگینئ، قۆناغیکی دیکە گێر/ پەر/ و دەست
 پێ دەکات. بەر لەمە دایکی وەکی بۆخۆی
 دەلێ، شتی دی بۆ دەگێر/ پەر/ و:

«... قایەتی مەپۆکە و بزۆکە و مام ھۆمەر
 و ئەوانە، پاشی شەش سالان قایەتی دیوان و
 ھەژدیھا و سەربەھوردی پالەوانان و جوانمێرانی
 بۆ دەکردم.» (بەردینە. ل ۱۲)

بەلام ئەوجارەیان دەلێ:

«... گودروون گەرەبووی، دەمی ئەوھاتوو
 قایەتی (شارئ)ت بۆ بگێر/ پەر/ و، ئەتوو چیدی
 مندال نی بەرخم.» (بەردینە. ل ۱۳)

واتا پەروایەت، بەشیوێ ئەوپەر/ پەر/ و، جئ
 خۆش دەکا بۆ دەست پیکردنی حەقایت
 ئاسای بەسەرھاتیکی پۆمانسییانە. تاییەتمەندی
 پۆمانتیکی ئەو بەسەرھاتە، دەبیتە ھانە و
 ھۆیکە کە زمانی گێر/ پەر/ و بچیتە سەر پەیف
 و پاری (وگێر/ پەر/ و) پۆمانسییانە وەک (سیوھخان
 و محەمەد). ئەو بەشە گێر/ پەر/ و دایکی
 گودروون ئاوا دەگێر/ پەر/ و:

«... شارئ جوئ لە شاخان چ دەوری نەبوو،
 چ جئ نەبوو بچیتئ. شوئنی کورە حەیرانیشی

پئ نده زانی. له گه ل ئه و به دل هیکدریان ده خواست و پتر له دوو سال بوو هاچهری دلی خوین پیک دابوو. ئیستا کانه چونه کایی خه بهری لئ بنیئر؟ ده شقی خودای بای شه مال و زریان به گوئی دا بدا.» (بهردینه. ل ۱۷)

له بهیتی (سیوه خان) یشدا، له زاری حه سنی په سوولی، ئاوا هاتوو:

«... حهوت سال ته واو بوو، له مه و دای ئه و حهوت ساله دا محمه د سیوه خانی به دهسته وه نه گرتبوو، به لکوو هر به ماره کراوی مابوو. محمه د و سیوه خان زوریان هیکدی خوشده ویست، دلایان زور پیکه وه بوو، که چی پاش ته واو کردنی حهوت سال خزمهت، باوکی سیوه خان له محمه دی که و ته فیالئ و سیوه خانی نه دایه.»

هه لبت بهر له مهش که په وایهت بگاته گپرانه وهی (هزار و یهک شهوی شارئ و بهنگینی، شیوهی گپرانه وهی دایکی گودروونی، له سه فرمی حه قایهت و به پاوئیژی بهیتان دهستی پیکردبوو:

«... له لای دایکم به گریان بووم/ دایکم ئاملانم بوو و پایمووسیم/ گوتم: ئه دی بؤ به گریانی؟/ گوئی: دلّم له غوربه ته، ویناچئ بابت پاش وه گه پئ/.../ شه ویک دایکم قایه تیکی گپراوه، پالّه وانیکی تیدا، سنگ پان، که لله شیر و گوست کاریته. مهیدانان ده چوو و له گه ل دیوان ده که و ته په نجه بازی. چ دیوی نه ده ویرایی و دیوه زمانی ده گرتن و جولبهندی ده کردن و ته ریدان و زالمانی ده به تلاندن.» (بهردینه. ل ۹ و ۱۰ و ۱۱)

له بهیتی (برایم و محمه ل) ی (حوسین شه شه) شدا هاتوو:

«... ده لئ: سه رم له ئیشه دلّم چندی له ژانه/ پۆله برایم مه ردیکی چازانی/ ئه و پوکانه مه ردیکی مه ردی مهیدانی/ ئه ماما هلی ده کیشا شیر له کالانی/ ئه وه ل که په تئ له نیو له شکریدا ده کوشت و سووی موغانی.»

له جهنگه ی گپرانه وهی حه قایه تی شارئ و بهنگین دا، به زمینه سازیه کی (شارزادی ئاوا گپرانه وه پاده گریت و وه دوی ده خات:

«... دایکم گوئی: گودروون شه ومان لئ درهنگ بوو، ئه وی دی بؤ سبیانئ شه و.» (بهردینه. ل ۱۸)

((«... دایم گوئی: گودروون شه ومان لئ درهنگ بوو، قایهت چهلئ دوی نیایه. بنوین دا سبیانئ شه و.»

دایکم دهیزانی ده بی قایهت له کوئ دا بیلئته وه بؤ سبیانئ شه و.)) (بهردینه. ل ۳۰) له گپرانه وهی قایه تی شارئ و بهنگین دا، به دم دؤخ و حال و وه زعی که سایه تیبه کان، دم و پاوئیژ و له حنی گپره په وهش توند و خاو ده بیته وه، و اتا پاوئیژ (له حن) ههنگاو به ههنگاوی پروداو خو پیک ده خات، هر چنده پروداوه کان خیراتر و دؤخه که به ته قلّه و جلیتتر ده بیت، زمانیش ئاوا چه له نگتر و توندتر خو پیک ده خات، ئه وه وه سفی هیرشی سوارانی کلاوسورانه بؤ سه ر شارئ و خه دهنگی، بؤ دهست به سه رکردنی:

«... سواریان بؤ نارده مهیدان له مه زبووتان و تانوتان، دا هیندی بینن و بیهن هه سپی سپی بیسینن. هر هه سپ بوو نرکه ی ده هات و نسکوی ده برد، دوو سئ سوار خوانی زینیان به تال کردن و له پکیفیان که وتنه خوار، چهند سواران سه ریان که و ته بهر زگ و زینی ولاغیان، ئنجا که مه نداداران لیان کرده گه له کۆمی و

که مه‌ندیان خستنه حه‌وا و خه‌ده‌نگ به ته‌قله‌بیک چه‌ندان که مه‌ندی پاره‌دا. دوا‌ی پساندن و پفاندنی چه‌ندان که مه‌ند؛ پاشی گه‌لیک قه‌له‌مبازان و سه‌رمه‌قولتان، شان و پیلی شارئ چنگیک له یال و بزئی خه‌ده‌نگی به ده‌سته‌وه، بانگی هیشتن: خه‌ده‌نگ بفره‌ا خه‌ده‌نگ قه‌له‌مبازی هاویشت و به جووته و شه‌قون و چه‌پوکان له قوشه‌نی دا. په‌ویک گورگی برسی هه‌لیانکوتا سه‌ر شارئ و جولبه‌ندیان له ده‌ستی ناو سنده‌میان کرده لاقانی و چاو به‌ندیان له چاری دا... خه‌ده‌نگ پر به چیا و هیک به په‌ندول و بابول، سیپه‌ی هاتئ و کویستانی پیره‌زه‌رزا له شریخه‌ی دا، ناخ بو خه‌ده‌نگی نه‌نگواوی چنگ به خینی سه‌ر و یال شکاوا» (به‌ردینه. ل ۳۸ و ۳۹)

زه‌مین‌سازی راگواستنه‌وه‌ی خیرایی و خپوری و هیمنی و دل‌ه‌پاوک‌ه‌ی دؤخ و حالی که سایه‌تی بو خوینه‌ر، به زمان و پاویژ و خیرایی پرسته و گوزاران، زه‌مین‌سازییه‌کی ناسراوی بواری چپروک و پومانه. بیژن نه‌جدی له کومه‌له‌چپروکی (یوزپلنگانی که با من دویده‌اند)، به شیوه‌یه‌کی به‌رچاو که لکی لئ و هرگرتووه، بو نمونه له کورته‌چپروکی (روز اسب ریزی) دا:

((... موهایش را روی آرواره ی اسب ریخت. همین که گفت «هی» اسب و آسیه دهکده رو بهم ریختند.

طناب رخت وسط حیاط پاره شد. سبدهای پنبه از روی چهارچرخه ای افتاد. سگهای کنار قصابی دهکده، لای پای مردم دویدند. زنی، خودش را کنار کشید و گندمهای زنبیلی که روی سرش بود بر زمین ریخت. درختان غان راه باز کردند. برگهای افتاده، به طرف شاخه

ها رفتند. از آلاچیقهای پراکنده، مردان درشت و پیر با ریش سفید و شانه شده بیرون آمدند و برای اسب و آسیه دست تکان دادند.)) (یوزپلنگانی که با من دویده اند. ص ۲۳ و ۲۴) که ده‌گاته‌جنگه‌ی په‌واپه‌تی ده‌س به‌سه‌ر کردن و بردنی شارئ به‌ره‌و خپوه‌ته‌کانی خلیل پاشا، زمانی به‌یتاوی گپرانه‌وه له نیوان حه‌قایه‌ت و به‌یت و حه‌ماسه‌تدا دیت و ده‌چیت. ورده ورده زمان به‌ره‌و زمانی به‌یتی پومانسی - حه‌ماسی وه‌ک لاس و خه‌زال ده‌خوشیت:

«... شارئیان برده لامیردانی خپوه‌تی سه‌ر به ژه‌نگاری بیست و دوو نه‌ستونده‌کی گولینگه‌دار... له سه‌ر سه‌نده‌لی فه‌خفوری پیچک زپری پالوپشت داری تووک په‌ری قوو پونیشت...» (به‌ردینه. ل ۴۱)

له به‌یتی لاس و خه‌زال دا هاتووه:
«... ده‌لی نه‌من نابه‌له‌دم له کوئ بیمه‌وه

میوانه
ده‌یگوت هه‌پو لامیردانی خه‌زالئ، جیگه‌ی شاو و میر و به‌گله‌رانه
خه‌زال به‌سه‌ری تو تاولت نه‌تله‌سه له سه‌ر بیست و چوارچلانه
پرسته‌ی تاولت خه‌یاتی کو و هه‌له‌ب و میسر و شام و دیاربه‌کر و نیسفه‌هانه
له دیوه‌خانیت را فراوان پینسه‌د فه‌رشی
قه‌ره‌خوراسانه

...

نه‌وه له ده‌رکی تاولت به‌ستوونه‌وه، چه‌نده ماینی مه‌ه‌نده‌کی یالووش به‌ره‌نگاری کلک له سه‌ر جوانه.»

پومان، له فه‌سلئ دووه‌مه‌وه و له ته‌مه‌نی پازده سالانی گپره‌ره‌وه (ده‌و پینج سالان) ده‌چیته ده قوناغیکی دیکه‌ی گپرانه‌وه.

گېرپانەوھى راستەوخۆى گېرپەرەوھ (گودروون):
« دەوپېنچ سالان دەبووم، لەنەكاو خەبەر
كەوتە ولات؛ گەلى جەماعەتى ديوانخان! خۆساز
دەن بۆ كۆچ و كۆچ بار...» (بەردىنە. ل 67)
لېرە بەدوا، وردە وردە پەيغ و زمان خۆى
خۆش دەكات بۆ حال و ھەواى دەربار و
ديوھانان:

«... شای سمايل... بە دەستور بووھ لە
پسوولى نەسرەدين دا تىى بنووسن: شەيبەك
خان نەپھىشت دەستی ئەتۆ بگاتە سەمەر قەند،
ئىستا ئەمەين دەستی ئەو ئاوا دەنئيرىن بۆ
ئەتۆ، دا دەستت بگاتە دەستی شەيبەك
خان! ماوھ دەستی چۆپ ئەوھ شىيان و پىراى
پسوولتک ھەناردووھ بۆ ئەمير پۆستەم حاكمى
مازەندەران...» (بەردىنە. ل 83)

لەوھ بەدوا، باس باسى پەسم و پسووماتى
ديوانخان و عالی قاپىيە و شىواز و زمانى
دەرباران:

«... لە نىزوک ھەر ئەستوونىك كېشك
چىپك، كلاسورى چەكمە لەپىن، دەست لەسەر
بالچووغەى شىر، قەلغان لە سىنگ و پەمب
لەشان، قىت و قنچ و مەزىووت پراوھ ستابوو.
دەمى چوونە ژور، دەبوو سۆل و پىتاو لە
لاقى خۆ داكەنى. ئىكلامىكى قايم لە بەژنى
بكىشى، پاشان بن دەرانەى قاپى پامووسى،
ئنجبا بچىيە ژور. جوئ لە شا ھەباس و قۆل و
وھزىرى دەستەپاست، مەخلوقى دىكانە سۆليان
نەدەبردە ژور. دەمى ھاتنەدەر نەدەبوو پىشت
لە ديوانخان بکەى، دەبوو پاش بە پاش
وھگەپى و ئىكلامىك پىش بە پىشى قاپى
بكىشى و ھەمدىس پامووسى و ئنجبا بىيەدەر و
سۆلت لەپىن كەى...» (بەردىنە. ل 88)
لە زمان حاتەم بەگى وھزىرى شای ھەباس:

«... عالەم پەنا و گرەگرەى ديوانخان پايان
وايە: ئەتۆ لە لەشكردا بە تايبەتى بمىتى،
خەسار دەبى. واباشە ببىھ خوار دەستی من،
جوملەى چەند سالان؛ پاشان ھەلكشاو دەبى
بۆ خەبەر بەرى و چەپەرباشى» (بەردىنە. ل
90)

ئەو پەيغ و زمان و دەم و پراوئىزە، تا
گودروون و دايكى لە ئەسپەھان دان و ھات و
چۆى ديوانخان و دەرباران دەكەن، بەردەوامە،
تا دەگاتە بەشى (فەسلى 6)، كە پەروايەتى
شكست و خار و زەبوونى گودروونە لەبن
دەست قزلباشان و ئەسكەندەربەگ، ئەو محەل
كە دەبىتە كتكەبۆر، دواى دەرمان داو كران و
بى ئىختيار بوونى:

«... كتكەبۆر! ھەستە چىدى مەنو، مشكانى
ئىرە زەبەندن، ئەتۆم ھىناوھ تەنى مشكانى
خىوھتى خۆ و حاتەم بەگ و پىريوداغ خان
و ھەسەن خانم بۆ پراو بکەى...» (بەردىنە.
ل 181)

ھەتاوھ كوو وھۆش ھاتن و (خۆناسىنەوھ) ى
دووبارەى بە بىستنى ناوى (گودروون):

«... دەنگىك پابوو گودروون! ماوى. بىنى
گودروونم لە ھوندروون خۆش ھات. ھەوھ،
گودروونە. ماوم. مابووم... ھىك ناگا ھىزى
گودروونم گەپابۆوھ لەش...» (بەردىنە. ل 194)
لەوھ بەدوا، دواى خەلاس بوون و گەپانەوھى
گېرپەرەوھ / قارەمانى پەوايەت بۆ مەحالى شنۆ
و يارانى دەمدەم و خۆش بوونى باوى شەپ و
پىكدادانى قەلانشىنان لەگەل نەياران، پەيغ و
زمان و دەم و پراوئىز پادەخوشىت بۆ حال و
ھەواى ھەماسىيە بەيتى دەمدەم:

«... دەمدەم بەردى مەيدانە!» (بەردىنە. ل
212)

سهره تاي گيترانه وهی راسته وخۆی شه پى دمدم، مه وداى جزورى بهيت له نيوان گيترانه وهی پاوى يهك و دوو بهند (پاراگراف) ه، هه رچهندى له جهنگهى شهردا ده چينه پيشتر، نه و جزوره و ده ورگيترانى راسته وخۆى بهيت نزىكتر و ترپه و (فرىكانس)ى به روزوور هه لده كشيئ:

« خانى خۆم خه نجه رانت بۆ ده شكينم جۆرى نيرۆبىيه، شيرانت بۆ ده شكينم خانى خۆم جۆرى دانزغىيه، پمبانت بۆ ده شكينم خانى خۆم جۆرى نه زه رىيه، خانى خۆم مه تالانت بۆ ده شكينم جۆرى كه رگه ده نييه؛ هه سپانت بۆ ده پسيئم خانى خۆم جۆرى سه گلاوييه، پياوانت بۆ ده پسيئم خانى خۆم جۆرى سى سالييه... » (به ردينه. ل ۲۱۳)

له كۆتاييه كانى ده قدا، كه ئيتر ده گه ينه شكان و شكستى قه لانشينان و سه ركه وتنى نه يارانى قزلباش، هاوار و پۆرۆى بهيت وهك (ترجيع بند) به رده وام دووپات ده بيته وه و ترپه ي هه لده كشيئ و ده ق هه ر به و شينگيترپيه كۆتايى پى ديت:

«... هاوار و بانگان دمدمى!» (به ردينه. ل ۲۱۶)

«... هاوار و پۆرۆ دمدمى!»

«... هاوار هاواره دمدمى!»

«... هاوار هاوار و پۆرۆ دمدمى!»

«... داد داد و پۆرۆ دمدمى!» [ل ۲۱۷]

هه ر له و جىگايه ش گيترانه وه كۆتايى پى ديت كه پاوى ده ستى پى كردبوو:

«... نه منيش لانه واز و خانه گه ردان، زوير و زگار، به خو و به تفهنگ و هه لۆى كاك ئالييه وه، لاره وه لاره وه به ره و گوند تى هه لبوومه وه. نه نمه و دلۆپ دلۆپ قايه تىك له هوندروونم دا خينى ده ده لاند.» (ل ۲۱۷)

جا ناوا كۆتايى ده ق به سه ره تاوه ده لكيتته وه و بازنه ي گيترانه وه، وهك سه ربه هووردى پر له ژانى هه تا هه تايى مرۆفى كورد له سه ر به ردينه ي دمدم، بىچم ده گريت.

سه رچاوه:

- احمدى، بابك (۱۳۸۷)، رساله ي تاريخ، چاپ اول، مركز، تهران.

- احمدى، بابك (۱۳۷۸)، ساختار و تاويل متن، چاپ چهارم، مركز، تهران.

- تولان، مايكل (۱۳۸۶)، روايت شناسى: درآمدى بر زبان شناسى انتقادى، مترجمان سيده فاطمه علوى و فاطمه نعمتى، سمت، تهران.

- رابرتز، جفرى (۱۳۸۶)، تاريخ و روايت، ترجمه ي فريدون ده كردى، چاپ اول، دانشگاه امام صادق، تهران.

- نجدى، بيژن (۱۳۸۵)، يوزپلنگانى كه با من دويده اند، مركز، تهران.

- شه مؤ، عه رهب (۱۹۶۷)، قه لاي دمدم.

- جه عفه رى، نه سرين (۱۳۷۷)، بليندو نه وى، ره ره و، مهاباد.

- هيدايه تى، سه يد قادر (۱۴۰۰)، به ردينه، خانى، سه قز.

* بۆ زانيارى (شه هيدانى قه لاي دمدم)ى مسته فا صالح كه ريم پييه س نييه، كۆچيرۆكىكى كورته و يه كه م جار له سالى ۱۹۶۱ دا چاپ كراوه، (۳) جار له عىراق و ئيران چاپ كراوه ته وه، له وانه يه له گه ل (په تاسپيكه) كه شانۆنامه يه كى چيكييه و له عه ره بييه وه كردوو يه تى به كوردى، لىيان تىكه ل بووبى.

(پامان)